

Хитрости на Высочайши

Началниците, и на Кавалерите Дворни. Но Снѣи, който познавалъ естеството си, молилъ имъ са да му занесѣтъ едно гарнѣ фасѣлъ съ кромидъ лѣкъ, и нохѣтъ Спеченъ въ пепельта, защото знаиалъ че съ такива лѣстиета, исцѣлявалъ. Но Лѣкарите напѣли никоги да го възблагодарѣтъ: и така Скъмныо свършилъ си живѣтътъ съ тѣмъ Схѣта, който ѣ стоалъ дрѣги Ёсопъ близѣ при сичките, найпаче едно страшнѣще, и Сплакъвалъ го сичкиятъ Дворъ, а Царьо повелилъ и погрѣбли го съ голѣма слава и чѣсть. Послѣ и Лѣкарите са покаали че му недали найпослѣ каккѣто имъ поисквалъ, и познали, кѣкъ той оумралъ, защото тѣи не го възблагодарили. А Царьо за вѣчна пѣмать на тѣмъ великъ человекъ, повелилъ да издѣлваатъ на грѣбѣтъ му съ съз златни слова, слѣдѣющите, въ видъ Надгробный, и повелилъ да облечѣтъ сичкиятъ му Дворъ съ чернѣ, като че былъ оумралъ Първѣи на Снѣи Дворъ.

НАДГРОБНО БЕРТОЛДОВО.

Въ тѣмъ грѣбъ тѣвенъ и Облеченъ,
 Лежи единъ Селѣчанинъ безобразенъ.
 Който вѣче мѣчешки, или человекешки видъ имаше,
 Обѣче тѣлкова висѣкъ, и благорѣденъ оумъ дѣржеше.
 Гдѣто естеството, и светѣтъ направи да потрепѣрѣ,
 Онъ догдѣ живѣаше, Бертолдъ са зовѣше.
 Возлюбленъ на Царѣ: съ съ страшнѣ болѣсти оумрѣ,
 Защото неможѣ нохѣтъ и фасѣлъ да лѣдѣ.

Достопѣматни изречѣнѣ Бертолдъ
 дови преди да оумрѣ.

Войто са ѣ навѣкнѣлъ на нохѣтътъ, да неадѣ
 хлѣбомасѣ.